

Med hensyn til planteprodukterne konkluderede komitéen, at der ikke var forelagt tilstrækkelig information om specifikationer og om standardiseringen af produktet eller om sikkerhedsundersøgelser. Dette stemte overens med den første vurderingsrapport, som var udarbejdet af de nationale myndigheder, som havde modtaget ansøgningen. På dette grundlag besluttede Kommissionen ikke at tillade markedsføring af »Stevia Rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens⁽¹⁾.

Med hensyn til sødemidlet udtrykte komitéen betænkeligheder på grund af manglende sikkerhedsoplysninger om de mulige genotoksiske virkninger af en metabolit af steviosid, om specifikationen af sammensætningen (urenheder) og om mulige konsekvenser for menneskers frugtbarhed. Derfor fandt Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at foreslå dette stof tilladt som sødemiddel til brug i fødevarer.

Den fælles FAO/WHO-ekspertgruppe for tilsætningsstoffer og uønskede stoffer i fødevarer har givet udtryk for lignende betænkeligheder i forbindelse med steviosid som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Aspartam er også blevet vurderet af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og er fundet acceptabelt til anvendelse som sødemiddel i fødevarer. Som acceptabel daglig indtagelse har komitéen fastsat 40 mg pr. kg legemsvægt. I overensstemmelse hermed er dette sødestof blevet tilladt i henhold til fællesskabsretten til brug i et begrænset antal former for levnedsmidler og med maksimale anvendelsesdoser⁽²⁾.

Kommissionen ønsker at forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at en producents størrelse eller aktivitetsområde ingenlunde influerer på de vurderinger af tilsætningsstoffer til fødevarer, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler foretager, og ej heller kommer de til at influere på fremtidige vurderinger af stoffer til brug som ingredienser i kosttilskud.

(¹) Kommissionens beslutning 2000/196/EF af 22. februar 2000 om forbud mod markedsføring af »Stevia Rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97; EFT L 61 af 8.3.2000.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler, EFT L 237 af 10.9.1994.

(2001/C 261 E/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0375/01
af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen

(15. februar 2001)

Om: Tilbagevenden af ulve i Alpeområdet

Nu hvor ulven (*Canis lupus*), der ved migration er kommet fra de italienske Appeniner, er vendt tilbage til Alpeområderne, vækker det meget forskellige reaktioner hos myndighederne og det nationale retsvæsen alt efter de pågældende lande, og ofte er man nødt til at lave rene og skære forsvindingsnumre for at komme uden om de stive fællesskabsbestemmelser, som fastlægger, at ulven ikke må jages.

Hvad mener Kommissionen om dette fænomen, og anser den det for hensigtsmæssigt at træffe fælles foranstaltninger og foretage eventuelle tilpasninger af de gældende bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(3. april 2001)

Ulven (*Canis lupus*) er, med undtagelse af visse bestande i Spanien og Grækenland, opført i bilag IV til habitatdirektivet⁽¹⁾ som en art af fællesskabsbetydning, der kræver streng beskyttelse. I henhold til artikel 12 i dette direktiv indebærer denne beskyttelse bl.a., at medlemsstaterne har pligt til at forbyde »alle former for forsætlig indfangning eller drab af enheder af disse arter i naturen og forsætlig forstyrrelse, i særdeleshed i perioder, hvor dyrene yngler, udviser, yngelpleje, overvintrer eller vandrer«.

I henhold til artikel 16 i habitatdirektivet har medlemsstaterne mulighed for at fravige bestemmelserne i artikel 12, »hvis der ikke findes nogen anden brugbar løsning, og fravigelsen ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde«. Medlemsstaterne kan f.eks. fravige bestemmelserne »for at forhindre alvorlig skade, navnlig på afgrøder, besætning og andre former for ejendom eller af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller af andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art«.

Endelig skal det nævnes, at Kommissionen allerede i en årrække sammen med Life-Natur har finansieret projekter, der tager sigte på at følge ulvebestandens udvikling i Europa, navnlig i Alpeområderne, og bevare ulven. Deltagerne i disse projekter har undersøgt og anvendt forskellige metoder til at yde kompensation til landbrugerne for skader, som kan være forårsaget af ulven, og til udbedring af de pågældende skader. Disse projekter har bl. a. vist, at den nuværende ulvebestand i Alperregionen ikke er så stor, at den kan skabe problemer på regionalt niveau, og at det drejer sig om et lokalt problem.

Kommissionen finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at iværksætte fælles foranstaltninger eller justere den nuværende EF-lovgivning, herunder habitatdirektivet og bilagene hertil.

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

(2001/C 261 E/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0377/01

af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen

(15. februar 2001)

Om: BSE

Sygdommen kogalskab (BSE) har givet anledning til stor bekymring, fordi der er risiko for, at den kan overføres til mennesket, hvilket desværre kan være sket i de seneste år på grund af manglende kontrol. Der er fastlagt foranstaltninger med henblik på at finde frem til og slagte de syge køer samt føre en præventiv kampagne, men herudover er den europæiske offentlighed begyndt at udtrykke ønske om at få nøjagtige oplysninger om omfanget af en eventuel smittefare.

Hvilke kampagner kan der gennemføres over for den europæiske befolkning? Findes der i denne forbindelse tests, der kan gennemføres via en massekampagne, således at man kan få et indtryk af, hvor stor en procentdel af befolkningen er ramt af sygdommen? Findes der nogen sikre oplysninger om overførsel af sygdommen mellem mennesker, og om disse risici kan berøre blod- og organ donation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(17. april 2001)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-3746/00 af Marit Paulsen og Karl Erik Olsson (¹), E-4087/00 af Graham R. Watson (²), E-0163/01 af Stefano Zappalà (³) med flere og mundtligt spørgsmål H-0951/00 af Alexandros Alavanos til spørgetiden under parlamentets mødeperiode i januar 2001 (⁴).

I øjeblikket findes der ikke pålidelige test, som kan påvise tilstedeværelsen af en BSE-agens i mennesker. Man er dog ved at udvikle flere forskellige former for test.